

именно и съвременните хора не сж идеални. Отъ изслѣдваніята, които правимъ, виждаме, че днесъ всички хора боледуватъ. Казватъ за нѣкаго: този човѣкъ е гениаленъ. Що е гяниятъ? Казватъ за Шекспира, че билъ гениаленъ човѣкъ. Не, той е обикновенъ човѣкъ. Толстой билъ гениаленъ. Не, и той е обикновенъ човѣкъ. Ако поставите Шекспира и Толстоя въ единъ високъ, възвишенъ свѣтъ, тѣ ще бждатъ въ забавачницата на този свѣтъ. Толстой казва на едно мѣсто: съвременнитѣ хора не могатъ ли да разбератъ, че войната нѣма да разрѣши въпроситѣ на живота? Ами кое ши ги разрѣши? — Любовта. Хората трѣбва да иматъ любовь къмъ Бога. Едно дѣте казвало на кайка си: „Мамо, не трѣбва да ме сждишъ, но да ме облѣчешъ.“ Любовьта разрѣшава всички въпроси. Когато говоримъ за Любовьта, разбираме най-възвишения животъ, въ който може да се прояви човѣшкия духъ. Обикновената любовь всичко из-ползува. Виждамъ едниъ човѣкъ, искамъ да го из-ползувамъ. Виждамъ една хубава кокошка, искамъ да я заколя, да я туря въ гърнето да ври. Каква философия има въ това, да готвя кокошкитѣ и да ги ямъ? Богъ създава кокошкитѣ, а азъ ги ямъ. Тогава азъ взимамъ думитѣ на Христа, Който е казалъ: „Азъ съмъ живиятъ хлѣбъ, който е слѣ-зълъ отъ небето; и който ме яде, ще има животъ вѣченъ“. Ученицитѣ Му като чуха това съблазниха се. Тогава Христось имъ каза: „Слушайте, това не е моята плътъ, за която ви говоря. Това е Слово-то Божие, което ако приемете като мощна храна въ себе си, ще ви даде животъ“. Слѣдователно; трѣбва да говоримъ жизото Слово на единъ поня-